

Lưu Diệu Linh

Nam Du

Dòng thời gian cứ trôi vào dĩ vãng trôi.
Dòng đời trôi khá hững hờ trong mắt tôi
Từng khoảnh khắc cứ trôi đi xa vời
Cho đến một ngày lòng chợt khơi niềm nhớ.
Điều gì đó đã Lưu vào tâm trí tôi
Điều gì đó rất Diệu kỳ trong mắt tôi.
Điều gì đó rất Linh thiêng tuyệt vời
Tôi nhớ ra rồi là tên em: Lưu Diệu Linh Và tên
ấy đã đi vào thật thắm sâu miền ký ức Để những
lúc tôi vô tình thì lại khơi niềm nhớ
Ôi tên em ai đặt mà nghe rất ư thánh thiện.
Ôi tên em như là một nỗi nhớ cõi thân tiên.